

Sygn. akt I DI 38/21

UCHWAŁA

Dnia 16 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Tomczyński

Protokolant starszy sekretarz sądowy Renata Szczegot

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16 listopada 2021 r.
wniosku pełnomocnika pokrzywdzonego H. K. z dnia 22 marca 2021r.,
w przedmiocie podjęcia uchwały zezwalającej na pociągnięcie do
odpowiedzialności karnej I. W., sędziego Sądu Rejonowego w K. za to, że:
w 2018 r. rozpoznając zażalenie na decyzję merytoryczną w toku postępowania
o sygn. akt III Kp [...] przekroczyła uprawnienia i nie dopełniła obowiązków
służbowych czym działała na szkodę interesu prywatnego H. K.,
tj. o czyn określony w art. 231 § 1 kk.
na podstawie art. 80 § 2c a contrario ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju
sądów powszechnych (Dz.U. 2020.365 z późn. zm.),

uchwalił

1. powyższy wniosek oddalić,
2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 22 marca 2021r. adw. W. J. działając jako pełnomocnik z urzędu H. K. wniósł o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego I. W.. Swój krótki wniosek uzasadniał umyślnym zaniechaniem wielu czynności przez sędziego w trakcie rozpoznawania zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa wydane w sprawie PR 3 Ds. [...]. Orzeczenie sądu pozostawienie zażalenia bez rozpoznania wydane zostało w dniu 4 czerwca 2018r.

Sędzia I. W. w dniu 15 listopada 2021r. ustosunkowała się do wniosku, wskazując, że pełnomocnik nie przedstawił żadnych argumentów, które uprawdopodobniałyby podejrzenia przez nią przestępstwa a sam wniosek o uchylenie immunitetu stanowi wyraz niezadowolenia H. K. z decyzji merytorycznej sądu.

Sąd zważył co następuje.

Złożony wniosek pozbawiony jest jakiejkolwiek argumentacji i jakiegokolwiek merytorycznego uzasadnienia. Wszelkie działania sędziego, działającego jako sąd przy rozpoznawaniu sprawy korzystając ze szczególnej ochrony związanej z przyznanej sędziemu swoistego imperium władzy, w chwili uzyskania przez sędziego nominacji sędziowskiej (a wcześniej powołania na stanowisko asesora). Dopóki sędzia przy rozstrzyganiu sprawy korzysta wyłącznie z nadanej mu swobody interpretacji przepisów, a interpretacja tych przepisów nie ma charakteru *contra legem* nie ma mowy o popełnieniu przez sędziego przestępstwa z art. 231 § 1 kk. Sędzia nie przekracza bowiem wtedy swoich uprawnień wynikających z powołania na urząd sędziego. Sytuacja byłaby inna gdyby sędziemu w związku z wydanym orzeczeniem stawiano inny zarzut np. przyjęcia korzyści majątkowej. Ad casum nie ma jednak nawet śladu zarzutów popełnienia przez sędziego innego przestępstwa niż z art. 231 § 1 kk.

Niezależnie od tych uwag o ogólnym charakterze sąd dyscyplinarny dokonał oceny samego postanowienia wydanego przez sąd w dniu 4 czerwca 2018r. i nie sposób stwierdzić jakiegokolwiek błędu w zapadłym rozstrzygnięciu. Nawet gdyby taki błąd nastąpił to jego rektyfikacja powinna nastąpić w drodze postępowania instancyjnego nawet o charakterze nadzwyczajnym.

Sąd w dniu 4 czerwca 2018r. dokonał prawidłowej oceny pozycji H. K. w ramach toczącego się postępowania i słusznie stwierdził, że nie jest on legitymowany do składania środka odwoławczego. Nie ma on bowiem statusu pokrzywdzonego. Przestępstwo o popełnieniu którego H. K. zawiadomił organy ścigania dotyczyło bowiem ściganego z urzędu czynu z art. 234 § 1 kk gdzie potencjalnymi poszkodowanymi mogliby być funkcjonariusze policji a nie wnioskodawca H. K..

Z tych względów sąd orzekł jak w sentencji.